

BHAGAVAN SRI RAMANA MAHARSHIN

Henkinen Opetus

KAHDEKSAS PAINOS
TARKISTETTU PAINOS



Julkaisija
V.S. RAMANAN
Johtokunnan puheenjohtaja
SRI RAMANASRAMAM
TIRUVANNAMALAI (E.-INTIA)

ALKUPERÄISEN TAMILINKIELISEN VERSION ALKUSANAT

Tamilin kieltä puhuva maailma tuntee hyvin Bhagavan Sri Ramana Maharshin elämäntarinan ja opetukset jo aiemmin ilmestyneiden kirjojen perusteella. Hän säteilee loistavassa Arunachalavuoreessa kuin tiedon aurinko, joka tuhoaa niiden murheen, jotka palvovat häntä. Tässä *Upadesa Manjari* (henkisen opetuksen kukkakimppu) nimisessä kirjassa Sri Natanananda, hänen todellinen palvojansa, joka palveli ja ylisti häntä laskemalla hänen jalkoihinsa monia laulun kukkaseppeleitä, on tuonut esiin monia kertoja kuulemiaan Bhagavanin sanoja. Ne koostuvat kysymyksistä ja vastauksista, jotka on jaettu neljään kappaleeseen nimiltään *upadesa* (opetus), *abhyasa* (harjoitus), *anubhava* (kokemus) ja *arudha* (saavutus). Pyydän nöyrimmin palvojia vastaanottamaan tämän pienen kirjasen, joka tarjoaa terveellistä ruokaa hengelle.

VISWANATHAN
SRI RAMANASRAMAM
2-2-34

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu
ALKUSANAT	2
RUKOUS	2
TEOKSEN MERKITYS	3

KAPPALEET

I	OPETUS (<i>Upadesa</i>)	4
II	HARJOITUS (<i>Abhyasa</i>)	6
III	KOKEMUS (<i>Anubhava</i>)	12
IV	SAAVUTUS (<i>Arudha</i>)	14

RUKOUS

Minä etsin turvaa siunatun Ramanan pyhistä jaloista, Hänen, joka harjoittaa koko maailman luomista, ylläpitoa ja tuhoamista, pysyen samalla täysin sen koskemattomissa ja joka selvittää meille mikä on todellista ja näin suojelee meitä niin että voin kirjoittaa hänen sanansa ylös soveliaasti.

TEOKSEN MERKITYS

Palvoen (ajatuksen, sanan ja ruumiin) välinein Bhagavan Sri Ramana Maharshia, aluttoman, äärettömän, korkeimman Brahmanin, *Satchitanandan* (olemassaolo, tietoisuus, autuuden) aidon ruumiillistuman lootusjalkoja, olen koonnut tämän hänen opetustensa kukkakimpun (*upadesamanjarin*) niiden hyödyksi, jotka ovat kaikkein parhaita Vapauden tavoittelijoiden joukossa ja jotka ovat oppineiden palvomia, niin että he voisivat somistaa itsensä sillä ja saavuttaa pelastuksen.

Tämä teos on suuren sielun, Sri Ramana Maharshin kuolemattomien sanojen tiivistelmä, jonka opetukset häivyttivät täysin tämän nöyrän ihmisen mielestä epäilyt ja väärät käsitykset niin kuin aurinko häivyttää pimeyden.

Tämän kirjan aiheena on se ikuinen Brahman, joka loistaa kaikkien *Vedojen* ja *Agamoiden* huippuna ja sydämenä.

Se vertaansa vailla oleva Itseoivallus (*atmasiddhi*), jota kaikki Upanisadit ylistävät ja joka on kaikkien jalojen etsijöiden (*brahmavidien*) tavoittelema korkein hyvä, on tämän teoksen teemana.

KAPPALE I

OPETUS (*Upadesa*)

1. *Mitkä ovat todellisen opettajan (Sadgurun) tuntomerkit?*

Vakaa Itsessä pysyminen, kaiken tasa-arvoisena pitäminen, peräänantamaton rohkeus kaikkina aikoina, kaikissa paikoissa ja tilanteissa, jne.

2. *Mitkä ovat vilpittömän oppilaan (sadsisyan) tuntomerkit?*

Voimakas murheen poistamisen ja ilon saavuttamisen kaipuu ja voimaperäinen vastenmielisyys kaikelle maalliselle nautinnolle.

3. *Mitkä ovat opetuksen (upadesan) erityistuntomerkit?*

Sana '*upadesa*' merkitsee: 'lähellä paikkaa tai istuinta', (*upa* – lähellä, *desa* – paikka tai istuin). *Guru*, joka on sen ruumiillistuma, jota kuvailevat termit *sat*, *chit* ja *ananda* (olemassaolo, tietoisuus ja autuus), estää oppilasta, joka aistiobjektien muotojen hyväksyntänsä johdosta on luisunut pois todellisesta tilastaan ja on sen tähden ilon ja surun paiskoma ja masentama, jatkamasta niin ja vakiinnuttaa hänet omaan todelliseen luontoonsa vailla erilaistamista.

Upadesa merkitsee myös kaukaisen kohteen lähelle tuomista. Se tekee oppilaalle selväksi, että Brahman, jonka hän uskoi olevan kaukaisen ja hänestä erillään, onkin läheinen eikä hänestä itsestään erillään.

4. *Jos on totta, että Guru on ihmisen oma Itse (atman), mikä on sen opinkappaleen perusteena, joka väittää, että olipa oppilas kuinka oppinut tahansa tai olipa hänellä mitä hyvänsä okkulttisia voimia, hän ei voi saavuttaa itseoivallusta (atma-siddhiä) ilman Gurun armoa?*

Vaikka absoluuttisessa totuudessa *Gurun* tila on sama kuin oppilaan, Itsen, josta on tietämättömyyden kautta tullut yksilöllinen sielu (*jiva*), on äärimmäisen vaikeaa oivaltaa omaa todellista tilaansa eli luontoaan ilman *Gurun* armoa.

Pelkkä todellisen *Gurun* läsnäolo hillitsee kaikki mielen käsitteet. Jos hän sanoo sellaiselle, joka ylimielisesti väittää, että hän on saavuttanut oppimisen valtameren kauimmaisen rannan tai hänelle, joka väittää ylimielisesti, että hän pystyy suorittamaan tekoja, jotka ovat lähes mahdottomia, "Kyllä, olet oppinut kaiken opittavissa olevan, mutta oletko oppinut (tuntemaan) itsesi? Ja sinä, joka kykenet suorittamaan lähes mahdottomia tekoja, oletko nähnyt itsesi?", he

laskevat päänsä (häpeästä) ja pysyvät vai. Näin on ilmeistä, että vain *Gurun* armon eikä minkään muun saavutuksen avulla on mahdollista tuntea oma itsensä.

5. *Mitkä ovat Gurun armon merkit?*

Se on sanojen ja ajatusten tavoittamattomissa.

6. *Jos on niin, kuinka sitten sanotaan, että oppilas oivaltaa todellisen tilansa Gurun armon avulla?*

Se on kuin elefantti, joka säpsähtää hereille nähdessään unessa leijonan. Samoin kuin elefantti herää pelkkään leijonan näkyyn, samoin on varmaa, että oppilas herää tietämättömyyden unesta tosi tiedon valvetilaan *Gurun* hyvänsuovan armon silmäyksen avulla.

7. *Mitä merkitsee sanonta, että todellisen Gurun olemus on sama kuin Korkeimman Herran (Sarvesvaran)?*

Sellaisen yksilöllisen sielun tapauksessa, joka tahtoo saavuttaa todellisen tiedon tilan tai Jumaluuden (*Isvaran*) tilan ja tämä päämääränään harjoittaa antaumusta, kun yksilöllisen sielun antaumus on saavuttanut kypsän tason, Herra, joka on tämän yksilöllisen sielun todistaja ja yhtäläinen sen kanssa, ilmestyy inhimillisessä muodossa *sat-chit-anandan*, kolmen luonnollisen ominaisuutensa ja nimen ja muodon avulla, jotka hän armollisesti omaksuu ja siunatakseen oppilaan sulauttaa hänet Itseensä. Tämän opin mukaisesti *Gurua* voi todella kutsua Herraksi.

8. *Kuinka sitten jotkut suuret persoonat saavuttivat tiedon ilman Gurua?*

Joillekin kypsille henkilöille Herra loistaa tiedon valona ja ilmoittaa totuuden tietoisuuden.

9. *Mikä on antaumuksen (bhaktin) ja Siddhantan (t.s. Saiva Siddhantan) päämäärä?*

Se on, oppia totuus, että kaikista ihmisen suorittamista epäitsekkäistä teoista, kolmen puhdistetun välineen (ruumiin, puheen ja mielen) avulla Herran palvelijan ominaisuudessa, tulee Herran toimintaa ja pysyä jatkossa vapaana 'minä'- ja 'minun'-tunteesta. Tämä on myös totuus, jota *Saiva-Siddhatat* kutsuvat *para-bhaktiksi* (korkeimmaksi antaumukseksi) eli elämiseksi Herran palveluksessa (*irai-pani-nitral*).

10. *Mikä on tiedon (jnanan) polun eli Vedantan päämäärä?*

Se on sen totuuden tietämistä, että 'minä' ei ole eri kuin Herra (*Isvara*) ja tekijänä (*kartrtvana, ahankarana*) olemisen tunteesta vapaana olemista.

11. *Kuinka voidaan sanoa, että näiden molempien polkujen päämäärä on sama?*

Olkoonpa keinot mitkä hyvänsä, 'minä'- ja 'minun'-tunteen tuhoaminen on päämäärä ja koska ne ovat yhtenevät, toisen tuhoutuminen aiheuttaa toisen tuhoutumisen; siksi saavuttaakseen Hiljaisuuden tilan, joka on ajatuksen ja sanan tuolla puolen, sekä tiedon polku, joka poistaa 'minä'-tunteen että antaumuksen polku, joka poistaa 'minun'-tunteen, on riittävä.

HUOM. Niin kauan kuin 'minä' on olemassa, on välttämätöntä hyväksyä myös Herra. Jos joku tahtoo helposti saavuttaa jälleen nyt häneltä kateissa olevan samuuden (*sayujyan*) korkeimman tilan, on vain asianmukaista, että hän hyväksyy tämän ratkaisun.

12. *Mikä on egon merkki?*

'Minän' muodon yksilöllinen sielu on ego. Itsellä, joka on luonteeltaan älyä (*chit*), ei ole 'minä'-tunnetta. Myöskään tuntemiseen kykenemätön ruumis ei omaa 'minä'-tunnetta. Harhaanjohtavan egon ilmestyminen tuntevan ja tuntemiseen kykenemättömän väliin on kaikkien näiden vaikeuksien juurisyy, jonka tuhoamisen, millä keinolla hyvänsä, jälkeen se, joka todella on olemassa, nähdään sellaisena kuin se on. Tätä kutsutaan Vapautumiseksi (*mokshaksi*).

KAPPALE II

HARJOITUS (*Abhyasa*)

1. *Mikä on harjoituksen menetelmä?*

Koska henkilön, joka yrittää saavuttaa Itseoivalluksen, Itse ei ole hänestä erillään ja koska hänelle ei ole olemassa muuta tai korkeampaa saavutettavaa, Itseoivalluksen ollessa vain ihmisen oman olemuksen oivaltamista, Vapauden tavoittelija tajuaa, ilman epäilyä ja harhakäsitystä, todellisen olemuksensa tekemällä eron ikuisen ja katoavan välillä eikä koskaan poikkea luonnollisesta tilastaan. Tämä tunnetaan tiedon harjoittamisena. Tämä on Itseoivallukseen johtavaa tutkimusta.

2. *Voivatko kaikki tavoittelijat seurata tutkimuksen polkua?*

Tämä on sopiva vain kypsille sieluille. Muiden tulisi seurata eri menetelmiä mielentilansa mukaisesti.

3. *Mitkä ovat nämä muut menetelmät?*

Ne ovat (i) *stuti*, (ii) *japa*, (iii) *dhyana*, (iv) *jooga*, (v) *jnana*, jne.

(i) *stuti* on Herran ylistyksen laulamista suurella antaumuksella.

(ii) *japa* on jumalan nimien ja pyhien *mantrujen* kuten *Om:n* lausumista sekä mentaalisesti että sanallisesti. [Seurattaessa *srutin* ja *japan* menetelmiä, mieli saattaa toisinaan olla keskittynyt (*sananm.* suljettu) ja toisinaan hajanainen (*sananm.* avoin). Mielen vaeltelut eivät ole niin ilmeisiä heille, jotka seuraavat näitä menetelmiä].

(iii) *dhyana* tarkoittaa nimien, yms. toistamista mentaalisesti (*japa*) antaumuksella. Tässä menetelmässä mielen tila on helposti ymmärrettävissä. Sillä mielestä ei tule vuoron perään keskittynyttä ja hajaantunutta. Kun mieli on *dhyanassa*, se ei ole yhteydessä aistiobjekteihin ja kun se on yhteydessä aistiobjekteihin, se ei ole *dhyanassa*. Siksi he, jotka ovat tässä tilassa, voivat tarkkailla mielen oikkuja siinä ja silloin ja pysäyttämällä mieli ajattelemasta muita ajatuksia kiinnittää se *dhyanaan*. Täydellisyys *dhyanassa* on Itsessä pysymisen tila (*sananm.* 'sen' muodossa pysyminen *tadakaranilai*).

Koska mietiskely toimii äärimmäisen hienojakoisella tavalla mielen lähteessä, ei ole vaikeaa havaita mielen ilmestymistä ja tyyntymistä.

(iv) *jooga*: Hengityksen alkuperä on sama kuin mielen: siksi toisen tyyntyminen johtaa ponnistuksetta toisen tyyntymiseen. Mielen hiljentämisen menetelmää hengityksen hallinnan (*pranayaman*) avulla kutsutaan *joogaksi*.

Kiinnittämällä mielensä psyykkisiin keskuksiin kuten *sahasraraan* (sanann. tuhatterälehtiseen lootukseen) joogit pysyvät kuinka pitkiä aikoja tahansa tiedostamatta ruumiitaan. Niin kauan kuin tämä tila jatkuu, he näyttävät olevan uppoutuneena jonkinlaiseen iloon. Mutta kun mieli, josta on tullut tyyni, putkahtaa esiin (tulee jälleen aktiiviseksi), se jatkaa jälleen maallista ajatteluaan. Sen vuoksi on tarpeen harjoittaa sitä sellaisten harjoitusten kuin *dhyana* avulla silloin kun siitä tulee ulospäin kääntynyt. Silloin se saavuttaa tilan, jossa ei ole tyyntymistä eikä esiin putkahtamista.

(v) *jnana* on mielen tuhoamista, jossa se on saatettu omaksumaan Itsen muoto jatkuvan *dhyanan* eli tutkimuksen (*vicharan*) avulla. Mielen sammuminen on tila, jossa ei ilmene mitään ponnistusta. He, jotka ovat vakiintuneet tähän tilaan, eivät koskaan poikkea todellisesta tilastaan. Termit 'hiljaisuus' (*mouna*) ja toimimattomuus viittaavat pelkästään tähän tilaan.

HUOM. (1) Kaikkien näiden menetelmien seurauksena on vain mielen keskittyminen. Koska kaikki mentaaliset aktiivisuudet kuten muistaminen, unohtaminen, haluaminen, vihaaminen, puoleensa vetäminen, hylkääminen, jne. ovat mielen muunnoksia, ne eivät voi olla ihmisen todellinen tila. Yksinkertaisesti, muuttumaton oleminen on hänen todellinen olemuksensa. Siksi olemuksensa totuuden tunteminen ja sinä oleminen tunnetaan orjuudesta vapautumisena ja solmun (*granthi nasamin*) tuhoamisena. Siihen saakka kunnes mielen tyyneys on saatu lujaksi, oppilaan on tarpeellista harjoittaa vankkumatonta pysymistä Itsessä ja pitää mieli puhtaana lukemattomista ajatuksista.

(2) Vaikka mielen lujuuden saavuttamisen menetelmiä on lukemattomia, kaikki saavat aikaan saman tuloksen. Sillä voidaan havaita, että keskittipä kuka tahansa mielensä mihin tahansa kohteeseen tulee hän, kaikkien mentaalisten käsitteiden lakatessa, lopulta jäämään jäljelle tänä kohteena. Tätä kutsutaan tulokselliseksi mietiskelyksi (*dhyana siddhiksi*). He, jotka seuraavat tutkimuksen polkua, oivaltavat, että mieli, joka jää jäljelle mietiskelyn lopussa, on Brahman. He, jotka harjoittavat mietiskelyä, oivaltavat, että mieli, joka jää jäljelle mietiskelyn lopussa, on heidän mietiskelynsä kohde. Koska lopputulos on sama kummassakin tapauksessa, on tavoittelijan velvollisuutena harjoittaa jatkuvasti jotain näistä menetelmistä siihen saakka kunnes päämäärä on saavutettu.

4. *Onko 'hiljaa olemisen' tila ponnistukseen vai ponnistamattomuuteen kietoutuva tila?*

Se ei ole velttouden ponnistukseton tila. Kaikki maalliset aktiivisuudet, joita tavallisesti kutsutaan ponnistukseksi, suoritetaan mielen myötävaikutuksella ja toistuvasti pysähdellen. Mutta Itsen kanssa kommunikoimisen (*atma vyavaharan*) toiminta eli sisäisesti hiljaa pysyminen on jatkuvaa aktiivisuutta, jota suoritetaan koko mielellä ja ilman katkoja.

Maya (harhaluulo eli tietämättömyys), jota ei voida tuhota millään muulla toimenpiteellä, tuhotaan perin juurin tällä jatkuvalla aktiivisuudella, jota kutsutaan 'hiljaisuudeksi' (*mounaksi*).

5. *Mikä on mayan luonne?*

Maya on se, joka saa meidät pitämään ei-olemassa olevana Itseä, Todellisuutta, joka on aina ja kaikkialla läsnä, kaiken läpäisevä ja itseloistava, ja olemassa olevana yksilöllistä sielua (*jivaa*), maailmaa (*jagat*) ja Jumalaa (*paraa*), joiden on lopullisesti todistettu olevan ei-olemassa olevia kaikkina aikoina ja kaikkialla.

6. *Koska Itse loistaa täysin omasta itsestään, miksei sitä havaita yleisesti kaikkien toimesta kuten maailman objektit havaitaan?*

Missä hyvänsä tunnetaan erityisiä objekteja, Itse on se, joka on tunnistanut itsensä noiden objektien muodossa. Sillä se, mikä tunnetaan tietona eli tajuntana, on vain Itsen ilmeisyys (*atma sakti*). Itse on ainut tietoinen objekti. Ei ole olemassa mitään Itsestä erillään. Jos sellaisia objekteja on olemassa, ne ovat kaikki tuntemiseen kykenemättömiä eivätkä siksi voi tuntea itseään tai tuntea keskenään toisiaan. Tämä johtuu siitä, että Itse ei tunne omaa todellista olemustaan tällä tavoin, että se näyttää olevan uppoutuneena ja kamppailevan syntymän (ja kuoleman) valtameressä yksilöllisen sielun muodossa.

7. *Vaikka Herra on kaiken läpäisevä, näyttää siltä, sellaisista tekstikatkelmista kuin 'somistaa itsensä Hänen Armonsa avulla' päätellen, että Hänet voidaan tuntea vain Hänen armonsa avulla. Kuinka sitten yksilöllinen sielu voi omalla ponnistuksellaan saavuttaa itseoivalluksen Herran Armon poissa ollessa?*

Koska Herra tarkoittaa Itseä ja koska Armo merkitsee Herra läsnäoloa eli paljastumista, ei ole olemassa aikaa jolloin Herra pysyy tuntemattomana. Jos auringon valo on tuntematon pöllölle, on se vain tämän linnun oma vika eikä auringon. Samalla lailla, voiko tietämättömien ihmisten Itsen tuntemattomuus, Itsen, joka on aina olemukseltaan tietoisuutta, olla muuta kuin heidän omaa virhettään? Kuinka se voi olla Itsen virhe? Koska Armo on Herran todellista olemusta, siitä johtuu, että Hän on hyvin tunnettu 'siunauksellisena Armona'. Siksi Herran, jonka olemus itsessään on Armoa, ei tarvitse lahjoittaa Armoaan. Eikä ole olemassa tiettyä aikaa Hänen Armonsa lahjoittamiselle.

8. *Mikä osa ruumiista on Itsen asuntona?*

Rinnan oikealla puolella olevaa sydäntä sanotaan yleensä siksi. Tämä johtuu siitä, että me osoitamme tavallisesti rinnan oikeaa puolta sormellamme, kun viittaamme itseemme. Jotkut sanovat, että *sahasrara* (tuhatterälehtinen lootus) on Itsen asunto. Mutta jos tämä olisi totta, pää ei nyökähtäisi eteenpäin, kun nukahdamme tai pyörrymme.

9. *Mikä on sydämen olemus?*

Sitä kuvailevat pyhät tekstit sanovat:

Nännien välissä, rinnan alla ja vatsanpohjan yläpuolella on kuusi eriväristä keskusta¹. Ja se niistä, joka muistuttaa vesililjan nuppua ja sijoittuu kaksi sormenleveyttä oikealle, on sydän. Se on suu alaspäin ja sen sisällä on pienen pieni aukko, joka on haluja täynnä olevan synkän pimeyden (tietämättömyyden) istuin. Kaikki psyykkiset hermot (*nadit*) ovat siitä riippuvaisia. Se on kaikkien elinvoimien, mielen ja (tietoisuuden) valon asunto. (*Katso Appendix to Reality in Forty Verses 18-19*). (myös *Sad-Vidya* s. 16)

Mutta vaikka sitä kuvaillaan näin, sanan sydän (*hrdayam*) merkitys on Itse (*atman*). Koska siihen viitataan sanoilla olemassaolo, tietoisuus, autuus, ikuinen ja täyteys (*sat, chit, anandam, nityam, purnam*), sillä ei ole sellaisia ominaisuuksia kuin ulkoinen ja sisäinen, ylös ja alas. Se tyyni tila, jossa kaikki ajatukset päättyvät, on nimeltään Itsen tila. Kun se oivalletaan sellaisena kuin se on, ei ole mahdollisuutta pohdiskella sen sijoittumisesta ruumiin sisä- tai ulkopuolelle.

10. *Miksi mielessä herää ajatuksia monista objekteista vaikka ulkoisiin objekteihin ei ole kontaktia?*

Kaikki sellaiset ajatukset johtuvat piilevistä taipumuksista (*purva samskarat*). Ne ilmestyvät vain yksilölliselle tietoisuudelle (*jivalle*), joka on unohtanut todellisen olemuksensa ja muuttunut ulkoiseksi. Milloin tahansa erinäisiä asioita havaitaan, tulisi suorittaan tutkimus "Kuka on hän, joka näkee ne?"; ne katoavat silloin välittömästi.

11. *Kuinka osatekijöiden (t.s. tietäjän, tiedetyn ja tiedon) kolmikko, jotka ovat poissa syväunessa, samadhissa, jne., ilmaisevat itsensä Itsessä (valveen ja unen tiloissa)?*

Itsestä ilmestyvät järjestyksessä

(i) *Chidabhasa* (heijastunut tietoisuus), joka on eräänlainen valovoima.

(ii) *Jiva* (yksilöllinen tietoisuus) eli näkijä eli ensimmäinen käsite.

(iii) Ilmiö, joka on maailma.

12. *Koska Itse on vapaa tiedon ja tietämättömyyden käsitteistä, kuinka sen voidaan sanoa täyttävän koko ruumiin tuntemiskyvyn muodossa tai luovuttavan tuntemiskyvyn aisteille?*

Viisaat sanovat, että on olemassa yhteys lukuisten psyykkisten hermojen ja Itsen välillä, että tämä on sydämen solmu, että yhteys tuntevan ja tuntemiseen kykenevän välillä on olemassa siihen saakka kunnes se on katkaistu todellisen tiedon avulla, että juuri kuten sähkön eteerinen ja näkymätön voima matkaa läpi johtojen ja saa aikaan monia ihmeellisiä asioita, samoin myös Itsen voima matkaa psyykkisten hermojen läpi ja, täyttäen koko ruumiin, luovuttaa tuntemiskyvyn aisteille ja että jos tämä solmu leikataan, Itse jää jäljelle sellaisena kuin se on,

¹ Nämä eivät ole samoja kuin *chakrat*.

ilman yhtäkään ominaisuutta.

13. *Kuinka voi olla olemassa yhteys Itsen, joka on puhdasta tietoa, ja osatekijöiden kolmikon, jotka ovat suhteellista tietoa, välillä?*

Tämä on tavallaan kuin elokuvateatterin toimintaa kuten alla osoitetaan:

ELOKUVAESITYS

- 1/ (Kojeen) sisällä oleva lamppu.
- 2/ Lampun edessä oleva linssi.
- 3/ Filmi, joka on pitkä sarja perättäisiä kuvia.
- 4/ Linssi, sen läpi kulkeva valo ja lamppu, jotka yhdessä muodostavat keskitetyn valon.
- 5/ Linssin läpi valkokankaalle osuva valo.
- 6/ Valkokankaan valossa ilmenevät monenlaiset kuvat.
- 7/ Koneisto joka panee filmin liikkeelle.

ITSE

- 1/ Itse.
- 2/ Puhdas mieli Itsen lähellä.
- 3/ Eteerisistä ajatuksista koostuva piilevien taipumusten virta.
- 4/ Mieli, sen valaiseminen ja Itse, jotka yhdessä muodostavat näkijän eli Jivan.
- 5/ Mielestä aistien kautta esiin sukeltava ja maailmaan lankeava Itsen valo.
- 6/ Objekteilta näyttävät monet nimet ja muodot havaittuna maailman valossa.
- 7/ Jumalainen laki, joka ilmentää mielen piileviä taipumuksia.

Juuri kuten kuvat ilmenevät valkokankaalla niin kauan kuin filmi heittää varjoja linssin läpi, samoin ilmiömaailma jatkaa ilmenemistään yksilölle valveen ja unen tiloissa niin kauan kuin siinä on piileviä mentaalisia taipumuksia. Aivan samoin kuin linssi suurentaa filmillä olevat pienet pilkut valtavan kokoisiksi ja samoin kuin lukuisia kuvia nähdään sekunnin aikana, samoin mieli suurentaa verson kaltaiset taipumukset puun kaltaisiksi ajatuksiksi ja näyttää sekunnissa lukemattomat maailmat. Vielä, samoin kuin vain lampun valo on näkyvissä, kun koneessa ei ole filmiä, samoin Itse loistaa yksin ilman osatekijöiden kolmikkoa, kun mentaaliset käsitteet taipumusten muodossa ovat poissa syväunen, pyörtymisen ja *samadhin* tiloissa. Samoin kuin lamppu valaisee linssin, jne., samalla, kun pysyy vaikuttamattomissa, Itse valaisee egon (*chidabhasan*), jne., samalla, kun pysyy vaikuttamattomissa.

14. *Mitä on dhyana (mietiskely)?*

Se on pysymistä omassa Itsessä poikkeamatta millään tavoin omasta todellisesta olemuksestaan ja tuntematta, että mietiskelee. Koska tässä tilanteessa ei olla vähimmässäkään määrin tietoisia eri tiloista (valveesta, uneksimisesta, jne.), syväunta (havaittavaa), pidetään tätä myös *dhyanana*.

15. *Mikä on dhyanan ja samadhin välinen ero?*

Dhyana saavutetaan harkitulla mentaalisella ponnistuksella; *samadhissa* ei ole sellaista ponnistusta.

16. *Mitä seikkoja on pidettävä mielessä dhyanassa?*

Hänen, joka on vakiintunut Itseensä (*atma nistaan*), on tärkeää havaita, ettei hän poikkea vähimmässäkään määrin tästä imeytymisestä. Poiketessaan todellisesta olemuksestaan, hän saattaa nähdä edessään kirkasta säteilyä, yms. tai kuulla (epätavallisia) ääniä tai pitää todellisina sisällään tai ulkopuolellaan ilmeneviä jumalten näkyjä. Hänen ei tulisi antaa näiden pettää itseään eikä unohtaa itseään.

HUOM. (i) Jos ne hetket, jotka tuhlataan ajateltaessa objekteja, jotka eivät ole Itseä, vietetään Itsen tutkimuksessa, Itse-Oivallus on saavutettavissa hyvin lyhyessä ajassa.

(ii) Siihen saakka kunnes mielestä tulee itseensä vakiintunut, jonkinlainen *bhavana* (persoonallisen jumalan tai jumalattaren mietiskeleminen syvällä kiintymyksellä ja uskonnollisella tunteella) on tarpeen. Muutoin mieltä hätyyttävät toistuvasti itsepäiset ajatukset tai uni.

(iii) Viettämättä kaikkea aikaansa harjoittamalla sellaisia *bhavanoita* kuin 'Minä olen Siva' tai 'Minä olen Brahman', joita pidetään *nirgunopasanoina* (ominaisuudettoman Brahmanin mietiskelemisenä), itsensä tutkimisen menetelmää tulisi harjoittaa niin pian kuin mentaalinen lujuus, joka on sellaisen *upasanan* (mietiskelyn) tulosta, on saavutettu.

(iv) Harjoituksen (*sadhanaan*) erinomaisuus lepää siinä, ettei anneta tilaa edes yhdelle mentaalille käsitteelle (*vrittille*).

17. *Mitä käyttäytymissääntöjä tavoittelijan (sadhakan) tulisi noudattaa?*

Kohtuutta ruuassa, nukkumisessa ja puheessa.

18. *Kuinka kauan tulisi harjoitella?*

Siihen saakka kunnes mieli saavuttaa ponnistuksetta käsitteistä vapaan luonnollisen tilansa eli siihen asti kunnes 'minän' ja 'minun' tunnetta ei ole enää olemassa.

19. *Mitä merkitsee yksinäisyydessä asuminen (ekanta vasa)?*

Koska Itse on kaikkialle levittäytyvä, ei ole olemassa tiettyä paikkaa, jonne vetäytyä. Mentaalisista käsitteistä vapaana olemisen tilaa kutsutaan 'yksinäisyydessä asumiseksi'.

20. *Mikä on viisauden tunnusmerkki (viveka)?*

Sen kauneus lepää harhakäsityksestä vapaana pysymisessä sen jälkeen, kun totuus on kerran oivallettu. Vain hänellä on pelkoa, joka näkee edes vähäisen eron Korkeimmassa Brahmanissa. Niin kauan kuin on olemassa ajatus, että ruumis on Itse, ihminen ei voi olla totuuden oivaltaja, olkoonpa hän kuka hyvänsä.

21. *Jos kaikki tapahtuu karman mukaisesti (prarabdha: ihmisen menneen toiminnan tulos), kuinka ihminen ylittää mietiskelyä vastustavat esteet?*

Prarabdha koskee vain ulospäin, ei sisäänpäin kääntynyttä mieltä. Hän, joka tavoittelee todellista Itseen, ei pelkää mitään esteitä.

22. *Onko askeettisuus (sanyasa) ehdottoman välttämätöntä, jotta henkilö tulisi vakiintuneeksi Itseen (atma nistaan)?*

Se ponnistus, joka tehdään omaan ruumiiseen kiintymisestä eroon pääsemiseksi, johtaa todella kohti Itsessä pysymistä. Ajattelun kypsyys ja tutkimus yksin poistavat kiintymyksen ruumiiseen, eivät elämän vaiheet (*asramat*) kuten opiskelija (*brahmachari*), jne. Koska kiintymys on mielessä, kun taas vaiheet kuuluvat ruumiille. Kuinka ruumiilliset vaiheet voivat poistaa kiintymyksen mielestä? Sillä koska ajattelun kypsyys ja tutkimus kuuluvat mieleen, vain siellä voi, tutkimalla saman mielen osalla, poistaa kiintymyksen, joka on mönkinyt siihen harkitsemattomuuden tähden. Mutta koska asketismin (*sanyasasraman*) tarkoituksena on intohimottomuuden (*vairagyan*) saavuttaminen ja koska intohimottomuus on keinona tutkimukseen, liittymistä askeettiseen elämänvaiheeseen voidaan pitää sopivana, tavallaan tutkimuksen keinona intohimottomuuden vuoksi. Sen sijaan, että hukkaisi aikaansa ryhtymällä harjoittamaan asketismia ennen kuin on siihen valmis, on parempi elää perhehuoltajan elämää. Kiinnittääkseen mielen Itseen, joka on sen todellinen olemus, on välttämätöntä erottaa se mielitekojen (*samkalpojen*) ja epäilysten (*vikalpojen*) perheestä, t.s. luopua perheestä (*samsarasta*) mielessä. Tämä on todellista asketismia.

23. *On vakiintunut säännöksi, että niin kauan kuin on olemassa vähäisinkin 'minä-olentekijä'-ajatus, Itsetietoa ei voida saavuttaa, mutta onko tavoittelijan, joka on perhehuoltaja, mahdollista suorittaa velvollisuuksiaan kunnolla ilman tätä tunnetta?*

Koska ei ole olemassa mitään sääntöä, että toimintaa tulisi suorittaa tekijänä olemisen tunteella, on tarpeetonta epäillä tapahtuuko mikään toiminta ilman tekijää tai tekemisen toimintaa. Vaikka hallituksen varainhoitaja saattaa näyttää toisten silmissä tekevän velvollisuuttaan tarkkaavaisesti ja vastuullisesti koko päivän, hän suorittaa velvollisuutensa ilman kiintymystä, ajatellen 'Minulla ei todellisuudessa ole mitään tekemistä kaiken tämän rahan kanssa' ja ilman osallistumisen tunnetta mielessään. Samalla tavoin viisas perhehuoltaja voi myös suorittaa ilman kiintymystä lukemattomia perhehuoltajan velvollisuuksiaan, joita hänelle lankeaa kasapäin hänen karmansa johdosta, kuin toisen käsissä oleva työkalu. Toiminta ja tieto eivät ole toistensa esteitä.

24. *Mitä hyötyä perheelle on viisaasta perhehuoltajasta, joka on välinpitämätön ruumiillisesta mukavuudestaan ja mitä hyötyä hän saa perheestään?*

Vaikka hän onkin täysin välinpitämätön ruumiillisista mukavuuksistaan, jos, hänen karmansa vuoksi, hänen perheensä on elettävä hänen ponnistuksistaan, häntä voidaan pitää

muiden palvelijana. Jos kysytään saako viisas mitään hyötyä kodin velvollisuuksien suorittamisesta, siihen voidaan vastata, että koska hän on jo saavuttanut täydellisen tyytyväisyyden tilan mikä on kaikkien etuisuuksien loppusumma ja kaiken korkein hyvä, hänen tarkoituksenaan ei ole saavuttaa mitään enempää perhevelvollisuuksia suorittamalla.

25. *Kuinka saavutetaan toiminnan lakkaaminen (nivritti) ja mielen rauha perhevelvollisuuksien keskellä, jotka ovat luonteeltaan jatkuvaa toimintaa?*

Koska viisaan toiminnat ovat olemassa vain toisten silmissä eivätkä hänen omissaan, vaikka hän saattaa suorittaa loppuun lukemattomia tehtäviä, todellisuudessa hän ei tee mitään. Siksi hänen toimintansa eivät estä toimimattomuutta ja mielen rauhaa. Koska hän tietää totuuden, että kaikki toiminnat tapahtuvat vain hänen läheisyydessään ja että hän itse ei tee mitään. Sen vuoksi hän pysyy kaiken tapahtuvan toiminnan hiljaisena todistajana.

26. *Samoin kuin Viisaan mennyt karma on hänen nykyisten tekojensa syynä, eivätkö hänen tämän hetken tekojensa vaikutukset (vasanat) kiinnity häneen tulevaisuudessa?*

Vain hän, joka on vapaa kaikista piilevistä taipumuksista (*vasanoista*), on Viisas. Näin ollen kuinka *karman* seuraukset voivat vaikuttaa häneen, joka on täysin tekojen vaikuttamattomissa?

27. *Mitä merkitsee brahmacharya?*

Vain Brahmanin tutkimista tulisi kutsua *brahmacharyaksi*.

28. *Onko brahmacharyan harjoitus, jota seurataan neljän elämänvaiheen (asraman) mukaisesti, tiedon menetelmä?*

Koska erilaiset tiedon menetelmät, kuten aistien hallinta, jne. sisältyvät *brahmacharyaan*, heidän, jotka kuuluvat opiskelijan (*brahmacharin*) vaiheeseen, asianmukaisesti seuraamat hyveelliset harjoitukset ovat hyvin hyödyllisiä heidän edistymisekseen.

29. *Voiko ihminen siirtyä opiskelijan (brahmacharyan) vaiheesta suoraan asketismin (sanyasan) vaiheeseen?*

Heidän, jotka ovat päteviä, ei tarvitse muodollisesti siirtyä *brahmacharyan* vaiheeseen jne. määrätyn säännön mukaisesti. Hän, joka on oivaltanut Itsensä, ei tee eroa eri elämänvaiheiden välillä. Siksi mikään elämänvaihe ei auta eikä haittaa häntä.

30. *Menettääkö tavoittelija (sadhaka) mitään olemalla seuraamatta kastien ja elämänvaiheiden säännöksiä?*

Koska tiedon saavuttaminen (*anusthana*, sanam. harjoitus) on kaikkien muiden harjoitusten korkein päämäärä, ei ole olemassa mitään sääntöä, että hän, joka pysyy yhdessä

elämänvaiheessa ja hankkii jatkuvasti tietoa, olisi sidottu seuraamaan sille elämänvaiheelle määrättyjä sääntöjä. Jos hän seuraa kastin ja elämänvaiheen sääntöjä, hän tekee sen vain maailman hyväksi. Hän ei saa mitään hyötyä sääntöjä seuraamalla. Eikä hän menetä mitään olemalla seuraamatta niitä.

KAPPALE III

KOKEMUS (Anubhava)

1. *Mitä on tietoisuuden valo?*

Se on itsevalaiseva olemassaolotietoisuus, joka paljastaa näkijälle nimien ja muotojen maailman sekä sisäisesti että ulkoisesti. Tämän olemassaolotietoisuuden voi päätellä sen valaisemista objekteista. Siitä ei tule tietoisuuden objektia.

2. *Mitä on tieto (vijñana)?*

Se on se olemassaolotietoisuuden tyyni tila, jonka tavoittelija kokee ja joka on kuin rasvatyyni valtameri tai liikkumaton eetteri.

3. *Mitä on autuus?*

Se on ilon (eli rauhan) kokemus *vijnanan* tilassa vapaana kaikista aktiivisuuksista ja syväunen kaltainen. Tätä kutsutaan myös *kevala nirvikalpan* (pysyen ilman käsitteitä) tilaksi.

4. *Mikä on autuuden takainen tila?*

Se on päättymättömän mielenrauhan tila, joka on löydettävissä täydellisen hiljaisuuden, *jagrat-sushuptin* (sanam. tietoisena nukkumisen) tilassa, joka on passiivisen syväunen kaltainen. Tässä tilassa, ruumiin ja aistien toiminnasta huolimatta, ei ole ulkoista tietoisuutta samoin kuin uneen vaipuneella lapsella² (joka ei ole tietoinen hänen äitinsä hänelle syöttämästä ruuasta). Joogi, joka on tässä tilassa, on toimimaton samalla kun hän suorittaa tekoja. Tätä kutsutaan myös *sahaja nirvikalpaksi* (luonnolliseksi tilaksi, jossa ollaan imeytyneenä omaan itseän ilman käsitteitä).

5. *Millä arvovallalla sanotaan, että koko liikkuva ja liikkumaton maailma riippuu omasta itsestä?*

Itse tarkoittaa ruumiillistunutta olemusta. Vasta sen jälkeen, kun energia, joka on piilevänä syväunen tilassa, sukeltaa esiin 'minä'-ajatuksen kera, koetaan kaikki objektit. Itse on läsnä kaikissa havainnoissa havaitsijana. Mitään objekteja ei havaita, kun 'minä' on poissa. Kaikista näistä syistä johtuen voidaan sanoa, että kaikki tulee ulos Itsestä ja palaa takaisin Itseen.

² Nukkuvien lasten teot kuten syöminen ja juominen ovat tekoja vain muiden silmissä muttei heidän omissa silmissään. Näin he eivät tosiasiaassa tee noita tekoja siitä huolimatta että näyttävät tekevän niin.

6. *Koska ruumiita ja niitä liikuttelevia minuuksia on itse asiassa havaittavissa lukemattomia kaikkialla, kuinka voidaan sanoa, että Itse on yksi ainut?*

Jos ajatus 'Minä olen ruumis' hyväksytään³, minuuksia on lukuisia. Se tila, jossa tämä ajatus katoaa, on Itse, koska siinä tilassa ei ole muita objekteja. Tästä syystä Itseä kutsutaan ainoaksi.

7. *Millä arvovallalla sanotaan, että mieli voi käsittää Brahmanin ja samaan aikaan, ettei sitä voi käsittää mielellä?*

Sitä ei voi käsittää epäpuhtaalla mielellä, mutta voidaan puhtaalla.

8. *Mikä on puhdas mieli ja mikä epäpuhdas mieli?*

Kun Brahmanin määrittelemätön energia erottaa itsensä Brahmanista ja yhdessä tietoisuuden heijastuksen (*chidabhasan*) kanssa omaksuu lukemattomia muotoja, sitä kutsutaan epäpuhtaaksi mieleksi. Kun se vapautuu tietoisuuden heijastuksesta (*abhasasta*) arvostelukyvyn avulla, sitä kutsutaan puhtaaksi mieleksi. Sen Brahmanin kanssa yhtymisen tila on sen Brahmanin tajuamista. Energiaa, joka täydentää tietoisuuden heijastetta, kutsutaan epäpuhtaaksi mieleksi ja sen Brahmanista erossa olon tila on sen Brahmanin tajuamattomuutta.

9. *Onko mahdollista voittaa, samalla kun ruumis on olemassa, karma (prarabdha), jonka sanotaan jatkuvan ruumiin kuolemaan saakka?*

Kyllä. Jos vaikutin (tekijä), jota karma koskee, nimittäin ego, joka on tullut olemassaoloon ruumiin ja Itsen väliin, sulautuu lähteeseensä ja menettää muotonsa, voiko karma, joka johtuu pelkästään siitä, säilyä? Sen vuoksi, kun 'minää' ei ole, ei ole karmaakaan.

10. *Koska Itse on olemassaolo ja tietoisuus, miksi sitä kuvaillaan olemassaolosta ja ei-olemassaolosta, tietoisesta ja ei-tietoisesta erillään olevaksi?*

Vaikka Itse on todellinen, koska se sisältää kaiken, se ei anna mahdollisuutta sen todellisuuden ja epätodellisuuden kaksinaisuutta koskeville kysymyksille. Sen vuoksi sen sanotaan olevan todellisesta ja ei-todellisesta erillään. Samalla lailla, vaikka se on tietoisuus, kun kerran sille ei ole olemassa mitään, mitä tietää tai ketään, jolle tehdä itsensä tiettäväksi, sen sanotaan olevan tietoisesta ja tiedostamattomasta erillään.

³ Ajatus, että ihminen on oma ruumiinsa, on se, jota kutsutaan *hrdaya-granthiksi* (sydämen solmuksi). Lukuisista solmuista tämä on se, joka, sitoessaan yhteen tietoisesta ja tietämiseen kykenemättömän, aiheuttaa orjuuden.

KAPPALE IV

SAAVUTUS (Arudha)

1. *Mitä on tiedon saavuttamisen tila?*

Se on lujaa ja ponnistuksetonta pysymistä Itsessä, jossa mieli, josta on tullut yksi Itsen kanssa, ei koskaan myöhemmin sukella uudelleen esiin. Tämä tarkoittaa: aivan kuten jokaisella normaalisti ja luonnollisesti on ajatus 'En ole kauris enkä lehmä enkä mikään muukaan eläin vaan ihminen' kun hän ajattelee ruumistaan, niin aivan samoin, kun hänellä on ajatus 'En ole alkusyyt (*tatwat*) alkaen ruumiista ja päättyen ääneen (*nadaan*) vaan Itse, joka on olemassaolo, tietoisuus ja autuus', synnynnäinen itsetietoisuus (*atmaprajna*), hänen sanotaan olevan saavuttanut lujan tiedon.

2. *Mihin tasoon tiedon seitsemästä tasosta (jnana-bhoomikoista)* viisas (jnani) kuuluu?*

Hän kuuluu neljänteen tasoon.

3. *Jos on niin, miksi erotellaan kolme vielä korkeampaa tasoa?*

Tasojen neljänestä seitsemänteen merkit perustuvat oivaltaneen henkilön (*jivanmuktan*) kokemuksiin. Ne eivät ole tiedon ja vapautumisen tasoja. Mitä tietoon ja vapautumiseen tulee näissä neljässä tasossa, niissä ei havaita mitään erityispiirteitä.

* Seitsemän *jnana-bhoomikaa* ovat:

1. *subheccha* (valaistumisen halu)
2. *vicharana* (tutkimus)
3. *tanumanasa* (hieno mieli)
4. *satwapatti* (itseoivallus)
5. *asamsakti* (kiintymättömyys)
6. *padarthabhavana* (objektien havaitsemattomuus)
7. *turyaga* (tuonpuoleinen)

He, jotka ovat saavuttaneet neljä viimeistä *bhoomikasta*, ovat nimeltään *brahmavit*, *brahmavidvara*, *brahmavidvarya* ja *brahmavid varistha* tässä järjestyksessä.

4. *Koska vapaus on yhteistä heille kaikille, miksi ainoastaan varisthaa (sananom. kaikkein erinomaisinta) ylistetään erinomaiseksi?*

Siihen pisteeseen saakka, kun käsitellään vain *varisthan* yleistä autuuden kokemusta,

häntä ylistetään niiden erikoisansioiden johdosta, jotka hän on hankkinut edellisissä syntymissään ja jotka ovat sen syynä.

5. *Koska ei ole olemassa ketään, joka ei tahdo kokea jatkuvaa autuutta, mikä on syynä siihen, etteivät kaikki viisaat (jnaniit) saavuta vasithan tasoa?*

Se ei ole saavutettavissa pelkällä halulla tai ponnistuksella. *Karma (prarabdha)* on sen syy. Koska ego kuolee yhdessä syynsä kanssa jopa neljännellä tasolla (*bhoomika*), mikä vaikuttaja on tämän tason takana haluamassa mitään tai tekemässä mitään ponnistusta? Siihen asti, kun he tekevät ponnistuksia, he eivät ole viisaita (*jnaneja*). Sanovatko pyhät tekstit (*srutit*), jotka kertovat erityisesti *varisthoista*, että muut kolme ovat valaistumattomia henkilöitä?

6. *Koska jotkut pyhät tekstit sanovat, että korkein taso on se, jossa aistielimet ja mieli ovat täysin tuhotut, kuinka sellainen tila on sopusoinnussa ruumiin ja aistien kokemisen kanssa?*

Jos asia olisi niin, sen tilan ja syväunen tilan välillä ei olisi mitään eroa. Ja kuinka sen lisäksi voisi sanoa olevan luonnollisen tilan, kun se toisinaan on olemassa ja toisinaan ei? Tämä tapahtuu, kuten aiemmin kerrottiin, joillekin henkilöille heidän *karmansa (prarabdhasa)* mukaisesti jonkin aikaa tai heidän kuolemaansa saakka. Sitä ei voi oikein kutsua lopulliseksi tilaksi. Jos sitä voisi, se tarkoittaisi, että kaikki suuret sielut ja Herra, joka oli Vedakirjojen (*jnana granthojen*) ja Vedojen laatija, olivat valaistumattomia henkilöitä. Jos korkein tila on sellainen, jossa aisteja eikä mieltä ole olemassa eikä tila, jossa ne ovat olemassa, kuinka se voisi olla täydellinen tila (*paripurnam*)? Koska *karma* yksin on vastuussa viisaiden aktiivisuudesta ja passiivisuudesta, suuret sielut kertovat *sahaja nirvikalpan* (käsitteistä vapaan luonnollisen tilan) yksin olevan lopullinen tila.

7. *Mikä ero on tavallisen syväunen ja valveilla olevan syväunen (jagrat sushuptin) välillä?*

Tavallisessa syväunessa ei ole ajatuksia, muttei myöskään tietoisuutta. Valveilla olevassa syväunessa on ainoastaan tietoisuus. Siksi sitä kutsutaan hereillä oloksi nukuttaessa. Se on syväuni, jossa on tietoisuus.

8. *Miksi Itseä kuvataan sekä neljänneksi tilaksi (turiyaksi) että neljännen tilan takana olevaksi (turiyatitaksi)?*

Turiya merkitsee sitä, mikä on neljäs. Kolmen tilan, valveen, unennäön ja syväunen (*visvan, taijasan ja prajnan*) kokijat (*jivat*), jotka vaeltelevat vuorotellen näissä kolmessa tilassa, eivät ole Itse. Sen asian selvittämiseksi, nimittäin, että Itse on se, joka on niistä erillään ja joka on näiden tilojen todistaja, sitä kutsutaan neljänneksi (*turiyaksi*). Kun tämä tiedetään, kolme kokijaa katoavat ja ajatus, että Itse on todistaja, että se on neljäs, katoaa myös. Tästä syystä Itseä kuvataan neljännen takaiseksi (*turiyatitaksi*).

9. *Mitä hyötyä viisas saa pyhistä kirjoista (Sruteista)?*

Viisas, joka on pyhissä kirjoituksissa mainittujen totuuksien ruumiillistuma, ei tarvitse niitä.

10. *Onko yliluonnollisten voimien (siddhien) saavuttamisella ja Vapautumisella (muktilla) mitään yhteyttä keskenään?*

Valaistunut tutkimus yksin johtaa Vapautumiseen. Yliluonnolliset voimat ovat *maya*-voiman (*mayashaktin*) luomia illusorisia ilmestyksiä. Itseoivallus, joka on pysyvää, on ainoa todellinen saavutus (*siddhi*). Saavutukset, jotka ilmestyvät ja katoavat, ollen *mayan* vaikutuksia, eivät voi olla todellisia. Ne hankitaan niiden avulla saatavan kuuluisuuden, nautinnon, yms. vuoksi. Jotkut saavat niitä etsimättä *karmansa* vuoksi. Tiedä, että yhtyminen Brahmaniin on kaikkien saavutusten korkein päämäärä. Tämä on myös Vapautumisen tila (*aikya mukti*), joka tunnetaan yhtymisenä (*sayujyana*).

11. *Jos tämä on Vapautumisen (mokshan) olemus, miksi jotkut pyhät kirjoitukset yhdistävät sen ruumiiseen ja sanovat, että yksilöllinen sielu voi saavuttaa Vapautumisen vain kun se ei jätä ruumista?*

Vain silloin, kun orjuus on todellista, Vapautuminen ja sen kokemukset ovat ajateltavissa. Niin kauan kuin ollaan tekemisissä Itsen (*Purushan*) kanssa, sillä ei todellakaan ole orjuutta millään neljästä tasosta. Koska orjuus on Vedantan järjestelmän painokkaan julistuksen mukaisesti pelkkä sanallinen olettaus, kuinka voi Vapautumisen pulma, joka johtuu orjuuden pulmasta, ilmestyä, kun orjuutta ei ole? Tätä totuutta tietämättä orjuuden ja Vapautumisen olemuksen tutkiminen on kuin ei-olemassa olevien hedelmättömän naisen pojan tai jäniksen sarvien pituuden ja värin, yms. tutkimista.

12. *Jos on niin, tuleeko pyhistä kirjoituksista löydettyistä orjuuden ja vapautumisen kuvauksista asiaankuulumattomia ja totuudenvastaisia?*

Ei. Päinvastoin, ikimuistoisista ajoista peräisin olevan tietämättömyyden tuottama orjuuden harha voidaan poistaa vain tiedolla ja tässä tarkoituksessa termi 'Vapautuminen' (*mukti*) tavallisesti hyväksytään. Siinä kaikki. Se tosiseikka, että Vapautumisen ominaisuuksia kuvaillaan niin monin tavoin, todistaa, että ne ovat kuvitteellisia.

13. *Jos on niin, eivätkö kaikki sellaiset ponnistukset kuten opiskelu (sanam. kuuleminen), harkinta, jne. ole hyödyttömiä?*

Ei. Luja vakaumus, että ei ole olemassa sen paremmin orjuutta kuin vapautumistakaan, on kaikkien ponnistusten korkein päämäärä. Koska tätä rohkeasti näkemisen päämäärää, suoran kokemuksen kautta, että orjuutta ja vapautumista ei ole olemassa, ei voida saavuttaa muuten kuin edellä mainittujen harjoitusten avulla, nämä ponnistukset ovat hyödyllisiä.

14. *Onko olemassa mitään auktoriteettia, joka sanoo, että ei ole olemassa sen paremmin orjuutta kuin Vapautumistakaan?*

Tämä on ratkaistavissa kokemuksen voimalla eikä pelkällä pyhien kirjoitusten voimalla.

15. *Jos se koetaan, niin kuinka?*

'Orjuus' ja 'Vapautuminen' ovat pelkkiä kielellisiä termejä. Niillä ei ole omaa todellisuutta. Siksi ne eivät voi toimia omasta aloitteestaan. On tarpeen hyväksyä jonkin perusasian olemassaolo, josta ne ovat muunnoksia. Jos ihminen kysyy, 'Ketä koskevat orjuus ja Vapautuminen?' hän havaitsee, että 'ne koskevat minua'. Jos hän tutkii, 'kuka minä olen?', hän tulee havaitsemaan, että sellaista asiaa kuin 'minä' ei ole olemassa. Silloin havaitaan yhtä selvästi kuin *amalaka*-hedelmä (karviainen) kämmenellä, että se, joka jää jäljelle, on ihmisen todellinen olemus. Koska he, jotka ovat jättäneet sivuun pelkän sanallisen keskustelun ja tutkivat itseään sisäisesti, kokevat suoraan ja selkeästi tämän totuuden, ei ole epäilystäkään siitä, että kaikki vapautuneet henkilöt näkevät yhdenmukaisesti sen, ettei ole olemassa sen paremmin orjuutta kuin Vapautumista, joka koskisi todellista Itseä.

16. *Jos ei todellakaan ole olemassa orjuutta eikä Vapautumista, mikä on syynä tämän hetkisiin ilon ja surun kokemuksiin?*

Ne näyttävät todellisilta vain, kun ihminen kääntyy pois todellisesta olemuksestaan. Niitä ei todellisuudessa ole olemassa.

17. *Onko jokaisen mahdollista tuntea suoraan ja epäilyksettä oma todellinen olemuksensa?*

Epäilemättä se on mahdollista.

18. *Kuinka?*

Jokainen kokee, jopa syväunen, pyörtymisen, jne. tiloissa, kun koko maailmankaikkeus, liikkuva ja liikkumaton, alkaen maasta ja päättyen ilmenemättömään (*Prakritiin*) katoaa, että hän itse ei katoa. Siksi puhtaan olemassaolon tila, joka on yhteistä kaikille ja jonka kaikki aina suoraan kokevat, on ihmisen todellinen olemus. Johtopäätös on, että kaikki kokemukset sekä valaistuneessa että tietämättömyyden tilassa, joita voidaan kuvailla uudemmilla ja uudemmilla sanoilla, ovat vastakkaisia hänen todelliselle olemukselleen.

Loistakoon tämä kokemuksen sanoista koostuva kirja, joka on ilmestynyt Bhagavan Sri Ramana Maharshin lootusjaloista, kuin todellisen tiedon lamppu valaisten niiden todelliset mielet, jotka ovat luopuneet (maailmasta).

SIUNAUKSET

Siunatkoot Guru Ramanan jalat kauan maailmaa, Ramanan, joka oleilee sinä hiljaisena alkusyynä, joka sulauttaa meidät kaikki ja pysyy itse kolmen alkusyyn (sielun, maailman ja Iswaran) juurena.